

да ся очистятъ, за да не бы ся упропастило дѣло-то на Реформаціѣ-тѣхъ. Виттембергъ былъ въ смущеніе. Никой не ся намаль да въдвори порядкъ-тѣхъ. “Лутеръ, Лутеръ!” былъ выкъ-тѣхъ отъ единый-тѣхъ край на градъ-тѣхъ до другый-тѣхъ. Всичкы ся молили да ся завърне Лутеръ въ Виттембергъ.

ЛУТЕРЪ СЯ ЗАВРЪЩА ВЪ ВИТТЕМБЕРГЪ.

Лутерово-то сърдце было измѣчено отъ тѣхъ-тѣхъ. Императорскы-тѣхъ власти и владыци-тѣхъ зели строгы мѣрки противъ всѣкаквы нововведенія въ религіозны-тѣхъ обряды. Лутеръ писалъ: “Размирно врѣме настава въ имперіѣ-тѣхъ, което ще замете управители, князове, и владыцы. Очи-тѣхъ на народъ-тѣхъ ся отворихъ; той не може да ся кара на силъ. Германія ще плувне въ кръви. Нека ся исправимъ като защитителна стѣна на отечество-то си въ день-тѣхъ на Божій-тѣхъ гнѣвъ.” Но безредицы-тѣхъ, произведены отъ нѣкои си фанатицы изъ помежду прѣобразователи-тѣхъ, прѣдставлявали по-голѣмъ опасность. Отвредъ въ Германіѣ хвърляли върху Лутера отговорность-тѣхъ за тѣзи безредицы. “Да знаяхъ,” писалъ той въ едно по-прѣ-